

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 – 2014

Document de ședință

A7-0202/2010

14.6.2010

RAPORT

Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și rolul
macroregiunilor în viitoarea politică de coeziune
(2009/2230(INI))

Comisia pentru dezvoltare regională

Raportor: Wojciech Michał Olejniczak

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	Error! Bookmark not defined.
EXPUNERE DE MOTIVE	Error! Bookmark not defined.
AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE	Error! Bookmark not defined.
AVIZ AL COMISIEI PENTRU MEDIU, SĂNĂTATE PUBLICĂ ȘI SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ	Error! Bookmark not defined.
AVIZ AL COMISIEI PENTRU TRANSPORT ȘI TURISM...	Error! Bookmark not defined.
REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE.....	Error! Bookmark not defined.

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și la rolul macroregiunilor în viitoarea politică de coeziune
(2009/2230(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice (COM(2009)0248), precum și planul de acțiune orientativ care o însoțește,
 - având în vedere concluziile adoptate de Consiliu la 26 octombrie 2009 privind Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice,
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 iulie 2008 privind impactul asupra mediului al conductei de gaz prevăzute a fi construită în Marea Baltică, care urmează să lege Rusia de Germania¹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 noiembrie 2006 privind o strategie pentru regiunea Mării Baltice în cadrul Dimensiunii Nordice²,
 - având în vedere avizele Comitetului Economic și Social European referitoare la Comunicarea Comisiei privind Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice (ECO/261) și la „Cooperarea macroregională – Extinderea strategiei pentru regiunea Mării Baltice la alte macroregiuni din Europa” (ECO/251),
 - având în vedere avizul Comitetului Regiunilor din 21 - 22 aprilie 2009 privind „rolul autorităților locale și regionale în noua strategie pentru regiunea Mării Baltice ”,
 - având în vedere inițiativa Comitetului Regiunilor intitulată „Cartea Albă a Comitetului Regiunilor privind guvernanta pe mai multe niveluri” (CoR 89/2009 fin),
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizul Comisiei pentru afaceri externe, precum și cel al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și al Comisiei pentru transport și turism (A7-0202//2010),
- A. întrucât, din momentul extinderii Uniunii Europene în anul 2004, Marea Baltică a devenit practic o mare internă a UE, fiind atât un element unificator, cât și o provocare specifică, iar țările din regiunea Mării Baltice manifestă un grad mare de interdependență și se confruntă cu aceleași provocări;
- B. întrucât Strategia pentru regiunea Marii Baltice constituie un proiect-pilot pentru viitoarele strategii macroregionale, iar succesul ei poate fi un model pentru modul în care pot fi implementate strategiile viitoare;

¹ JO C 294E, 3.12.2009, p.3.

² JO C 314E, 21.12.2006, p.330.

- C. întrucât ideea creării de zone funcționale, grupate în jurul unor obiective și probleme de dezvoltare comune, poate contribui la creșterea eficienței politicii regionale a UE;
- D. întrucât, pentru creșterea eficienței politicii regionale, mai ales în perspectiva reformei acesteia de după anul 2013, ar trebui susținute și dezvoltate atât ideea adoptării unei abordări integrate, cât și elaborarea de strategii la nivel macroregional, aplicabile în întreaga Uniune Europeană, dar a căror aplicare nu trebuie însă să ducă la o renaționalizare a politicii de coeziune;
- E. întrucât Marea Baltică este în continuare marea cea mai poluată din Uniunea Europeană, iar starea sa mediului de aici nu ar trebui să fie agravată de punerea în aplicare a unor mari proiecte de infrastructură în Marea Baltică, precum și în teritoriile din jurul ei (inclusiv în țări din afara UE),
1. salută faptul că Strategia pentru regiunea Mării Baltice, solicitată de Parlament începând cu anul 2006, a fost adoptată de Comisia Europeană și beneficiază de susținerea Consiliului;
 2. salută în special faptul că această strategie rezultă în urma unei consultări ample a părților interesate din statele membre, nu numai a autorităților naționale, regionale și locale, dar și a mediilor academice și de afaceri, precum și a ONG-urilor, ceea ce dovedește că procesul de consultare și includerea partenerilor încă de la începutul lucrărilor privind această strategie reprezintă un factor important pentru reușita acesteia; salută, în acest sens, înființarea unui forum al societății civile din această regiune, precum Summitul de Acțiune pentru Marea Baltică, și solicită inițiative similare pentru viitoarele strategii macroregionale care să reunească actori publici și privați, aceștia având astfel posibilitatea de a se implica în dezvoltarea strategiilor macroregionale;
 3. recomandă, în acest context, creșterea gradului de implicare a colectivităților locale, prin înființarea unor instrumente de comunicare și consultare mai ample și mai specifice, inclusiv prin intermediul mass-media locale (televiziunea locală, posturile de radio și ziarele tipărite sau în format online); invită Comisia să creeze un site internet special dedicat Strategiei pentru regiunea Mării Baltice, care să funcționeze ca un forum dedicat schimbului de experiență în ceea ce privește proiectele actuale și viitoare întreprinse de guvernele centrale și locale, de ONG-uri și de alte entități care își desfășoară activitatea în regiunea Mării Baltice;
 4. salută Strategia UE2020, care este în conformitate cu obiectivele prevăzute în Strategia Mării Baltice, și observă că UE2020 poate constitui un cadru eficient pentru implementarea și consolidarea Strategiei pentru regiunea Mării Baltice;
 5. consideră că realizarea, ca parte din această strategie, a unui nou cadru de cooperare, bazat pe o abordare integrată, deschide calea către o utilizare mai rațională și mai eficientă a surselor de finanțare destinate protecției mediului și dezvoltării regiunii Mării Baltice, provenind atât de la UE și din fonduri naționale, cât și de la diverse instituții financiare;
 6. atrage atenția asupra diferențelor din punct de vedere al dezvoltării economice și al inovării care există în regiunea Mării Baltice și asupra necesității creșterii potențialului tuturor zonelor, inclusiv al celor foarte dezvoltate, deoarece acestea pot contribui la dezvoltarea zonelor cel mai puțin favorizate; subliniază că este necesar să fie promovate și

alte zone care au potențial din punct de vedere al dezvoltării și al inovării și să se profite de posibilitatea utilizării valorii adăugate aduse de Strategia pentru regiunea Mării Baltice și de alte strategii macroregionale viitoare pentru a se ajunge la un nivel de sinergie care să poată reduce inegalitățile existente în scopul creării unui spațiu de prosperitate comună, cu un nivel ridicat al competitivității, vital în contextul îmbătrânirii populației, și a unor modele noi de globalizare;

7. subliniază că, în vederea creșterii atractivității regiunii Mării Baltice ca zonă economică, este necesară punerea în aplicare promptă și consecventă a actelor legislative existente ale UE destinate consolidării pieței interne;
8. solicită statelor membre și regiunilor să folosească fondurile structurale prevăzute pentru perioada 2007-2013 pentru a sprijini cât mai mult această strategie, în special pentru a promova crearea de locuri de muncă și creșterea economică în domeniile cele mai afectate de criza economică, recomandând, totodată, acolo unde este cazul, să se prevadă modificări ale programelor operaționale în cadrul perioadei de programare actuale; subliniază că folosirea caracteristicilor particulare ale regiunilor ar putea duce la o utilizare mult mai eficientă a fondurilor structurale și la crearea de valoare adăugată la nivel regional;
9. constată impactul deosebit al crizei financiare și economice globale asupra tuturor țărilor din regiune, în special asupra țărilor baltice; invită toate părțile interesate să nu-și slăbească angajamentul față de Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice din cauza crizei;
10. consideră că toate măsurile privind politicile sectoriale cu o dimensiune regională au un rol-cheie pentru succesul strategiei și realizarea obiectivelor ambițioase ale altor strategii macroregionale, inclusiv în legătură cu politica agricolă comună, politica în domeniul pescuitului, politica în domeniul transporturilor, politica în domeniul industrial, politica în domeniul cercetării și o politică coerentă privind infrastructura, precum și combinarea tuturor resurselor disponibile destinate realizării unor obiective definite în comun pentru o anumită regiune; în acest context, ar trebui efectuată o revizuire a politicilor din perspectiva acestor noi provocări, ar trebui creat un cadru adecvat la nivelul UE și ar trebui stabilită legătura care ar trebui existe între structurile naționale și cele locale existente;
11. consideră că dimensiunea teritorială a acestei strategii va contribui la dezvoltarea concretă a ideii de coeziune teritorială, pe care Tratatul de la Lisabona o pune pe aceeași treaptă cu coeziunea economică și socială, și, având în vedere acest lucru, invită Comisia să se implice într-un dialog activ cu privire la rolul și efectul politicilor macroregionale ale UE după 2013;
12. încurajează elaborarea unor dispoziții specifice în cadrul viitorului regulament general privind fondurile structurale, pe baza dispozițiilor privind cooperarea teritorială, care să fie clare și să țină seama de diferențele în materie de cultură administrativă și care să nu impună sarcini administrative suplimentare asupra beneficiarilor în vederea consolidării cooperării dintre țări și regiuni, precum și elaborarea de noi strategii comune de acțiune care să crească atractivitatea regiunii respective la nivel european și internațional și care să poată fi ulterior un model de cooperare transfrontalieră;
13. atrage atenția asupra faptului că Strategia pentru regiunea Mării Baltice ar trebui văzută ca un proces al cărui principiu de acțiune și cooperare este supus unei evoluții continue, ceea

ce impune actualizarea strategiei, și că scopul principal este găsirea unor mecanisme optime care să poată fi aplicate în cazul viitoarelor strategii macroregionale; subliniază, în acest sens, că este important ca inițiativele de succes și rezultatele lor să fie culese, să se facă un rezumat al acestora și să fie promovate; susține planul Comisiei de a crea o bază de date cu cele mai bune practici în vederea utilizării acestor practici pentru dezvoltarea viitoarelor strategii macroregionale;

14. consideră că o cooperare teritorială dezvoltată în cadrul unei strategii privind macroregiunile poate contribui la consolidarea semnificativă a procesului de integrare, printr-o participare sporită a societății civile la procesul decizional și la realizarea unor acțiuni concrete; în acest context, recomandă aplicarea, pentru strategiile macroregionale, în special a elementelor de natură socială, economică, culturală, educațională și turistică și consideră, de asemenea, că, în vederea sporirii participării societății civile locale și a subsidiarității, este important să se promoveze strategii macroregionale prin înființarea GECT;
15. subliniază faptul că este important să se promoveze dezvoltarea în domeniul cultural, al învățământului și al cercetării și inovării și, de asemenea, să se încurajeze statele membre să coopereze mai îndeaproape unele cu altele, în special în domeniul cercetării și inovării; admite că, în domeniul învățământului, cooperarea poate cu siguranță să aducă beneficii enorme, dar aceasta ar trebui să fie în continuare o competență a statelor membre; recomandă să se consolideze abordarea strategică și planificarea pe termen lung în ceea ce privește macroregiunile;
16. subliniază faptul că, având în vedere principiul subsidiarității și potențialul enorm de cooperare la nivel local și regional, este deosebit de important să se creeze o structură de cooperare eficientă pe mai multe niveluri, prin promovarea parteneriatelor sectoriale, care să implice întâlniri periodice ale factorilor decizionali competenți, ceea ce va crește responsabilitatea împărțită între diferitele entități partenere, protejând, totodată, suveranitatea organizațională a statelor membre și a regiunilor; în această privință, solicită îmbunătățirea, dezvoltarea și consolidarea mecanismelor de cooperare transfrontalieră create la nivel local și regional;
17. subliniază că noul cadru de cooperare „macroregional” prezintă o puternică abordare „de sus în jos”, care implică faptul că statele membre au un rol decisiv în dezvoltarea sa, și creează un nou nivel de guvernanță; în cadrul acestui model de cooperare nou, trebuie asigurat faptul că handicapurile naturale ale regiunilor periferice sunt transformate în active și oportunități și că se stimulează dezvoltarea acestor regiuni;
18. consideră că macroregiunile combină posibilitatea optimizării reacției la provocările care apar într-o anumită regiune cu cea a folosirii anumitor ocazii și resurse din fiecare regiune într-un mod eficace și eficient;
19. invită Comisia Europeană să analizeze primele rezultate și experiențe legate de punerea în aplicare a Strategiei pentru regiunea Mării Baltice, ceea ce va contribui la identificarea de posibile surse și modalități de finanțare a strategiilor macroregionale, precum și la utilizarea exemplului strategiei ca proiect-pilot pentru alte strategii macroregionale în vederea demonstrării funcționalității lor; subliniază însă că dezvoltarea macroregiunilor este, în principal, de natură complementară și că nu ar trebui să vizeze înlocuirea finanțării de către UE a programelor locale și regionale individuale în calitate de prioritate de finanțare;

20. constată că, până în prezent, implementarea Strategiei pentru Marea Baltică a fost foarte lentă; consideră că creditele alocate din bugetul UE pe 2010 ar putea fi utilizate pentru a îmbunătăți implementarea; regretă, prin urmare, că aceste credite nu au fost încă plătite și reamintește Comisiei importanța alocării acestor bani cât mai curând posibil pentru scopuri care respectă obiectivele prevăzute de Strategia pentru regiunea Mării Baltice;
21. atrage atenția asupra faptului că, pentru buna funcționare a unor eventuale strategii macroregionale viitoare, este importantă rezolvarea, de către Comisia Europeană, a problemei propriilor resurse de care aceasta are nevoie pentru a anticipa astfel de strategii în regiunile în cauză pe baza realităților teritoriale, oferind statelor membre implicate idei noi privind subiecte de interes european și sprijinindu-le la elaborarea unei strategii; invită Comisia Europeană să supravegheze implementarea acestor strategii, prin asumarea rolului de coordonator, regândirea noilor priorități și redirecționarea de resurse în funcție de nevoile specializate și de cerințele privind competențele, evitând, totodată, dublarea eforturilor;
22. invită Comisia, având în vedere necesitatea efectuării unei evaluări intermediare a punerii în aplicare a Strategiei pentru regiunea Mării Baltice, să elaboreze instrumente și criterii concrete pentru evaluarea proiectelor, bazate pe indicatori care permit comparațiile;
23. solicită Comisiei, statelor membre și propriilor deputați să găsească răspunsuri la întrebările legate de caracterul pe care îl vor avea strategiile macroregionale și de modul în care acestea ar putea fi tratate cu imparțialitate (ca programe separate sau ca programe în cadrul politicii de coeziune), cine și cum le va pune în aplicare și din ce fonduri vor fi alocate resursele necesare finanțării lor, în special în contextul Strategiei UE2020, al revizuirii bugetului UE și al discuțiilor privind viitoarea politică de coeziune;
24. subliniază faptul că valoarea adăugată europeană a macroregiunilor constă în intensificarea cooperării între state și regiuni, motiv pentru care programele de cooperare teritorială europeană pentru cooperarea transfrontalieră, transnațională și interregională reprezintă un element important în ceea ce privește realizarea obiectivelor macroregiunilor; propune, de asemenea, ca Strategia pentru regiunea Mării Baltice să fie considerată o strategie a Uniunii Europene, bazată pe mai multe politici UE, care ar trebui să aibă un calendar și obiective bine definite; având în vedere natura sa orizontală, strategia ar putea fi considerată macroregională, iar coordonarea sa realizată în cadrul politicii regionale;
25. consideră că dezvoltarea unor strategii ample, cum ar fi strategiile macroregionale, ar trebui să contribuie la creșterea rolului nivelului local și regional în punerea în aplicare a politicii UE în general;

Dimensiunea externă

26. solicită, în contextul Strategiei pentru regiunea Mării Baltice, precum și al viitoarelor strategii macroregionale, al relațiilor dintre Uniunea Europeană și statele din afara UE, îmbunătățirea în special a realizării proiectelor ample cu un impact semnificativ asupra mediului; de asemenea, solicită cooperare între UE și statele din afara UE în vederea creșterii securității în această regiune și a susținerii luptei împotriva infracționalității transfrontaliere;
27. atrage atenția asupra necesității de a spori cooperarea, în special între Rusia și Belarus, pe

de o parte, și țările baltice, pe de altă parte, în cadrul proiectelor de construire a rețelei energetice și de a se profita mai bine de dialogul pe tema energiei dintre UE și Rusia în acest sens, dialog care, în același timp, ar crea ocazii pentru implicarea Rusiei în Strategia pentru regiunea Mării Baltice; așteaptă de la toate părțile implicate din jurul Mării Baltice să adere la acorduri internaționale precum Convenția de la Espoo și Convenția de la Helsinki, să respecte orientările Comisiei Helsinki (HELCOM) și să coopereze în acest cadru;

28. invită Comisia să asigure cooperarea și coordonarea eficiente cu HELCOM și cu statele membre din regiunea Mării Baltice pentru a garanta delimitarea clară a sarcinilor și a responsabilităților în ceea ce privește punerea în aplicare a Planului de acțiune pentru Marea Baltică al HELCOM din 2007, a Strategiei UE și a planului de acțiune menționate mai sus, asigurând astfel o strategie generală eficientă la nivelul regiunii;
29. ia act, în special, de situația enclavei Kaliningrad Oblast, care este înconjurată de state membre ale UE; subliniază necesitatea de a stimula dezvoltarea socială și economică în această regiune, ca punct de pornire sau ca regiune pilot pentru strângerea relației UE -Rusia, cu implicarea ONG-urilor, a instituțiilor de învățământ și culturale și a autorităților locale și regionale;
30. consideră că noul acord de parteneriat și cooperare cu Rusia ar trebui să țină seama de cooperarea din regiunea Mării Baltice; salută eforturile Comisiei și ale statelor membre din regiune în direcția cooperării cu Rusia în numeroase domenii, precum conexiunile de transport, turismul, problemele transfrontaliere în materie de sănătate, protecția mediului și adaptarea la schimbările climatice, mediul, controlul vamal și al frontierelor și, mai ales, chestiunile legate de energie; consideră că spațiile comune UE-Rusia vor furniza un cadru valoros în această privință și invită Rusia să-și asume un rol egal în această cooperare;
31. subliniază necesitatea de a reduce dependența regiunii de energia furnizată de Rusia; salută declarația Comisiei Europene privind necesitatea creșterii numărului de interconexiuni între statele membre din regiune și a diversificării rezervelor de energie; solicită, în această privință, să se acorde un sprijin mai mare pentru crearea unor terminale de GNL;
32. consideră că, pentru a asigura o protecție eficace a mediului și a biodiversității, ar trebui semnate acorduri cu țările din afara UE care fac parte din zonele funcționale vizate de strategii, astfel încât acestea să poată avea aceleași valori, drepturi și sarcini prevăzute de legislația relevantă a Uniunii Europene;
33. consideră că ar trebui să se acorde prioritate cooperării în regiunea Mării Baltice și că aceasta ar trebui să aibă loc la cel mai înalt nivel politic al șefilor de stat și de guvern, deoarece este esențială pentru impulsivitatea cooperării între statele din jurul Mării Baltice și pentru asigurarea realizării ambițiilor politice; își exprimă dorința de a se organiza reuniuni periodice între șefii de stat și de guvern din regiunea Mării Baltice care să încerce să realizeze aceste obiective;

Aspecte legate de mediu și de energie

34. subliniază necesitatea de realizării unei evaluări a impactului asupra mediului al proiectelor de infrastructură în domeniul energetic (în derulare sau viitoare), ținând cont,

- în special, de convențiile internaționale; invită Comisia Europeană să elaboreze un plan de reacție adecvat în caz de producere a unor accidente tehnice și a altor catastrofe posibile, care să includă, de asemenea, metode de abordare a acestor evenimente din punct de vedere economic; subliniază că aceeași abordare trebuie adoptată pentru toate proiectele viitoare, astfel încât securitatea țărilor din jurul Mării Baltice implicate în alte strategii macroregionale viitoare, mediul și transportul maritim să nu fie puse în pericol; consideră că este în interesul dezvoltării durabile și al creșterii în conformitate cu principiile legate de mediu să se realizeze o protecție solidă a mediului în toate macroregiunile și să se țină seama în egală măsură de protecția mediului, de călătorii și de alte aspecte;
35. subliniază necesitatea înființării unui centru de monitorizare a mediului în Marea Baltică, a unui sistem de avertizare rapidă în caz de accidente și de poluare gravă cu implicații transfrontaliere, precum și a unei forțe de acțiune comună pentru astfel de situații;
 36. atrage atenția asupra importanței strategice a regiunii Mării Baltice pentru dezvoltarea proiectelor de infrastructură comune în domeniul energetic prin care se diversifică și mai mult producția și aprovizionarea cu energie, un accent deosebit punându-se pe proiectele legate de producția de energie din surse regenerabile, precum parcurile eoliene (terestre sau marine), energia geotermală sau uzinele de biogaz care folosesc biocarburanți, existente în această regiune;
 37. atrage atenția asupra cooperării eficiente existente deja în sectorul energetic și al climei între Consiliul Statelor de la Marea Baltică și Consiliul Nordic în contextul Dimensiunii Nordice;
 38. subliniază că, având în vedere extinderea dorită a energiei nucleare în regiunea Mării Baltice, țările din UE trebuie să respecte standardele de siguranță și de mediu cele mai stricte, iar Comisia Europeană trebuie să urmărească și să monitorizeze dacă în țările învecinate se respectă aceeași abordare și aceleași convenții internaționale, în special în țările care intenționează să construiască centrale nucleare în apropierea granițelor externe ale UE;
 39. subliniază necesitatea ca UE și statele sale membre din regiunea Mării Baltice să abordeze de urgență gravele probleme de mediu care afectează regiunea, cele mai importante dintre acestea fiind eutrofizarea, impactul substanțelor periculoase depuse pe fundul mării și amenințările pentru biodiversitatea acvatică, având în vedere în special populațiile de pești pe cale de dispariție; reamintește faptul că Marea Baltică este una dintre cele mai poluate regiuni marine din lume;
 40. subliniază necesitatea de a introduce o metodă comună pentru toate statele membre pentru întocmirea unui inventar al surselor de poluare și a unui plan pentru eliminarea treptată a acestora;
 41. salută includerea sustenabilității în materie de mediu ca un pilon central în Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice și în planul de acțiune aferent;
 42. consideră că unul dintre cele mai serioase obstacole în calea realizării obiectivelor Strategiei pentru regiunea Mării Baltice este lipsa armonizării acesteia cu alte domenii de politică ale UE, precum PAC, care exacerbează eutrofizarea, și politica comună în domeniul pescuitului (PCP), care nu este sustenabilă din punct de vedere al mediului;

consideră că reformarea PAC și PCP trebuie realizată într-un mod care să contribuie la realizarea obiectivului sustenabilității regiunii Mării Baltice din punct de vedere al mediului;

Aspecte legate de transport și de turism

43. subliniază că este prioritară realizarea unei rețele eficiente și ecologice de transport maritim, terestru și intern și de comunicare (transportul de mărfuri căpătând, prin rețeaua maritimă, un rol semnificativ) care să poată să anticipeze și să reacționeze în timp util la provocările actuale și viitoare, ținând seama de dispozițiile versiunii actualizate a documentului Natura 2000 și acordând o atenție deosebită legăturilor dintre regiunea Mării Baltice și alte regiuni europene prin culoarul dintre Marea Baltică și Marea Adriatică și prin culoarul de transport din Europa Centrală;
44. consideră că îmbunătățirea conexiunilor, în ceea ce privește toate modurile de transport, aduce o contribuție esențială la dezvoltarea unei economii mai puternice și mai coerente în regiunea Mării Baltice;
45. subliniază situația specifică a statelor baltice, care sunt în prezent, într-o mare măsură, izolate de rețeaua europeană de transport, și consideră că această strategie ar trebui, printre altele, să contribuie la abordarea lipsei unei infrastructuri și a unei accesibilități adecvate, precum și a interoperabilității scăzute între diferite rețele de transport naționale, ca urmare a sistemelor tehnice diferite și a obstacolelor de natură administrativă, în vederea dezvoltării unui sistem complet de transport multimodal în regiunea Mării Baltice;
46. subliniază importanța integrării sporite a regiunii Mării Baltice în axele prioritare ale TEN-T, în special în ceea ce privește autostrăzile maritime (TEN-T 21), a extinderii axei feroviare între Berlin și coasta Mării Baltice (TEN-T 1), a îmbunătățirii axei feroviare între Berlin și coasta Mării Baltice în combinație cu legătura maritimă dintre Rostock și Danemarca și a progresului mai rapid în ceea ce privește modernizarea și utilizarea axei Rail Baltica (TEN-T 27); subliniază, de asemenea, necesitatea finalizării interconexiunilor dintre regiunea Mării Baltice și alte regiuni europene prin intermediul culoarului baltic-adriatic;
47. subliniază că este important să se extindă capacitatea de transport a regiunii Mării Baltice către est, în special pentru a promova interoperabilitatea transporturilor, mai ales pentru căile ferate, și pentru a accelera tranzitul mărfurilor la frontierele Uniunii Europene;
48. consideră că ar trebui să se acorde o prioritate deosebită în special conexiunilor între porturi și teritoriile interioare, inclusiv prin intermediul căilor navigabile interioare, pentru a garanta că întreaga regiune poate beneficia de dezvoltarea transportului maritim de mărfuri;
49. subliniază, în această privință, necesitatea unei coordonări transfrontaliere și a unei cooperări eficiente între transportul feroviar, porturile maritime, porturile interioare, terminalele căilor navigabile interioare și logistică în vederea dezvoltării unui sistem mai durabil de transport intermodal;
50. subliniază importanța transportului maritim pe distanțe scurte în Marea Baltică și contribuția acestuia la o rețea de transport eficientă și ecologică; subliniază faptul că trebuie susținută competitivitatea legăturilor de transport maritim pe distanțe scurte cu

scopul de a asigura o utilizare eficientă a căilor maritime; consideră, prin urmare, că este necesar ca Comisia să prezinte Parlamentului European, cât mai rapid posibil, însă cel târziu până la sfârșitul anului 2010, o evaluare a impactului cu privire la efectele anexei VI la Convenția MARPOL revizuite, prin care valorile sulfului din combustibilul maritim sunt limitate la un nivel de 0,1 % cu începere din 2015 în zonele din Marea Nordului și Marea Baltică, unde se monitorizează emisiile de sulf;

51. salută includerea în planul de acțiune al Comisiei a obiectivului de a transforma regiunea Mării Baltice într-un model în ceea ce privește navigarea nepoluantă și într-un lider mondial în materie de siguranță și securitate maritimă; consideră că aceste obiective sunt esențiale pentru menținerea și dezvoltarea potențialului turistic al regiunii;
 52. recunoaște nevoia de măsuri specifice în sprijinul acestui obiectiv, printre care folosirea adecvată a piloților navali sau a navigatorilor cu experiență dovedită pentru strâmtorile și porturile cele mai dificile și stabilirea unor sisteme solide de finanțare pentru cercetare și dezvoltare cu privire la operarea durabilă a navelor;
 53. recunoaște specificitatea așezării geografice a regiunii Mării Baltice, care permite dezvoltarea mai activă a unor legături cu UE și cu statele învecinate ale acesteia și subliniază, de asemenea, importanța turismului pentru economia regională și posibilitățile de extindere; salută declarația adoptată în cadrul celui de-al doilea forum privind turismul în regiunea Mării Baltice, care face referire la activitățile de promovare comune, la eforturile de a găsi noi piețe internaționale și la dezvoltarea infrastructurii;
 54. subliniază oportunitatea unică de a avea un turism durabil oferit de atractivitatea orașelor hanseatice din regiunea Mării Baltice; sprijină, în plus, promovarea turismului transfrontalier pe bicicletă, creând astfel efecte reciproc avantajoase pentru mediu și pentru întreprinderile mici și mijlocii;
 55. consideră că turismul sporturilor acvatice, turismul de wellness și turismul curativ, patrimoniul cultural și peisajele, între altele, oferă un potențial important de dezvoltare a profilului regiunii ca destinație turistică; subliniază, prin urmare, necesitatea protejării zonelor de coastă naturale, a peisajelor și a patrimoniului cultural drept resursă pentru asigurarea unei economii durabile în regiunea Mării Baltice în viitor;
 56. consideră că îmbunătățirile privind conexiunile de transport și eliminarea blocajelor sunt de o importanță egală și ia act de faptul că dificultățile transfrontaliere la punctele de control de la granița de est a UE cu Federația Rusă, care duc la formarea de cozi lungi de camioane și constituie o amenințare pentru mediu, armonia socială, siguranța traficului și a conducătorilor auto, ar putea fi rezolvate prin intermediul acestei strategii în vederea asigurării unui bun flux al mărfurilor în regiunea Mării Baltice;
-
- ◦
57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor naționale, precum și guvernelor Federației Ruse, al Belarusului și al Norvegiei.

EXPUNERE DE MOTIVE

În secolul globalizării, al schimbărilor climatice și demografice accelerate și al unei concurențe economice ridicate, problemele care apar nu cunosc granițe administrative sau politice.

Ca atare, ne confruntăm cu necesitatea de a elabora răspunsuri specifice la aceste provocări și de a adapta, în consecință, instrumentele politice și financiare existente.

În acest context, a luat naștere conceptul de macroregiune, un teritoriu funcțional, concentrat în jurul unor obiective sau a unor probleme de dezvoltare comune, care are anumite caracteristici și condiții geografice asemănătoare.

Strategia pentru regiunea Mării Baltice reprezintă prima, și până în prezent unica, încercare de a crea o strategie de dezvoltare comună complexă pentru o asemenea macroregiune.

Conform Comunicării Comisiei Europene³, „regiunea Mării Baltice este o regiune foarte eterogenă din punct de vedere economic, ecologic și cultural, și totuși țările în cauză dețin multe resurse comune și se află într-o interdependență considerabilă”. Tocmai această interdependență, dar și necesitatea de a se confrunța cu provocări asemănătoare, justifică angajarea unor acțiuni comune în cadrul Strategiei pentru regiunea Mării Baltice.

Strategia a fost adoptată după o amplă consultare a părților interesate din statele membre, nu numai a autorităților publice, ci și a mediilor academice și de afaceri, precum și a ONG-urilor. Procesul de consultare și implicarea încă de la început a partenerilor în activitatea de elaborare a strategiei trebuie considerate ca fiind un succes în sine. În urma acestei activități, a apărut o propunere privind o nouă formă de colaborare în cadrul Uniunii Europene. Regiunile din opt state membre ale UE, precum și din state din afara spațiului Uniunii, care au o populație ce depășește 100 de milioane de locuitori, pot planifica acum, stabili priorități și realiza acțiuni care să servească unor obiective comune, scopul general fiind asigurarea unei protecții eficiente a mediului înconjurător și a unei dezvoltări economice și sociale armonioase.

Cei patru piloni ai strategiei, care au drept scop folosirea mai eficientă a programelor comunitare și a politicilor naționale, sunt următorii:

- protecția mediului înconjurător;
- creșterea prosperității în regiune;
- creșterea accesibilității și a atractivității regiunii și
- garantarea siguranței și securității în regiune.

În plus, strategia este împărțită în 15 domenii prioritare și peste 70 de proiecte de referință.

Punctul de plecare al strategiei a fost reprezentat de proiectele și inițiativele care se aflau deja în curs de derulare în regiunea respectivă, dezvoltate în cadrul UE sau realizate în cadrul unei cooperări directe între statele membre din regiunea Mării Baltice, acestea fiind înscrise într-un cadru de cooperare nou, bazat pe o politică integrată.

³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice (COM(2009)248 final, 10 iunie 2009).

Condiția pentru reușita unei strategii concepute astfel este, fără îndoială, coordonarea tuturor acțiunilor întreprinse în contextul ansamblului de politici cu efect teritorial. Se pot obține rezultate optime doar dacă activitățile și resursele disponibile sunt corelate și orientate către obiective stabilite de comun acord într-un anumit domeniu. Soluționarea unor probleme, precum schimbările climatice, va fi eficientă numai dacă vom ține cont și de alte politici care le influențează în mod direct (de exemplu, politica în domeniul pescuitului sau politica agricolă comună).

Strategia presupune, de asemenea, întărirea colaborării cu țări vecine care nu sunt membre ale Uniunii, ale căror teritorii fac parte dintr-o zonă funcțională trasată de o anumită macroregiune sau care au o influență directă asupra acesteia. De exemplu, în ceea ce privește eforturile de a asigura lipsa poluării apei Mării Baltice, nu putem trece cu vederea faptul că râurile din unele state se varsă în această mare, chiar dacă statele respective nu au acces direct la Marea Baltică.

Principala provocare în ceea ce privește punerea în aplicare a Strategiei pentru regiunea Mării Baltice o constituie elaborarea unor structuri adecvate de colaborare și coordonare și a unui sistem de gestionare eficient.

Cu toate acestea, Comisia Europeană trebuie să înființeze centrul strategic destinat supravegherii complexe a punerii în aplicare a strategiei, în ciuda temerilor potrivit cărora aceasta nu dispune în prezent de suficiente resurse financiare și sau umane pentru a putea supraveghea în mod eficient aplicarea strategiei.

Responsabilitatea pentru realizarea propriu-zisă a strategiei trebuie să le revină statelor membre; în acest sens, crearea unor noi structuri organizatorice sau administrative nu este necesară, iar aceste structuri probabil că nu vor contribui la punerea eficientă în aplicare a strategiei.

O asemenea abordare necesită, în mod evident, un efort organizatoric suplimentar și o cooperare extinsă între instituțiile, organizațiile și partenerii din cadrul diferitelor politici individuale la nivelul UE, la nivel național, regional și local, în conformitate cu principiul guvernantei pe mai multe niveluri, recomandat de Comitetul Regiunilor⁴.

În temeiul acestui principiu, autorităților regionale, ONG-urilor și asociațiilor cetățenești, adică celor care cunosc cel mai bine propriile situații și posibilități, le va reveni responsabilitatea privind realizarea proiectelor în cadrul strategiei, succesul strategiei depinzând de eforturile acestora.

În plus, pentru ca ideea unei abordări integrate să nu rămână doar o frază goală, iar strategia să nu fie doar o culegere de proiecte separate, ci să reprezinte o adevărată valoare adăugată, este absolut necesară stabilirea unor criterii de evaluare practice, pe baza unui set de indicatori care să permită efectuarea de comparații. Este important ca raportul privind punerea în aplicare a strategiei, anunțat pentru 2011, să prezinte un tablou real al realizărilor și dificultăților astfel încât să se poată face toate modificările și îmbunătățirile necesare, iar strategia să primească un nou impuls pentru viitor.

Trebuie să reflectăm asupra posibilităților de a folosi experiențele pe care le-am dobândit prin implementarea strategiei și, mai ales, dacă aceasta este o direcție dorită pentru viitoarea

⁴Aviz din proprie inițiativă al Comitetului Regiunilor: „Cartea Albă privind guvernanta pe mai multe niveluri”, CdR 89/2009 final.

politică de coeziune și dacă în acest mod ar trebui dezvoltată cooperarea în cadrul Uniunii Europene. Este organizarea de macroregiuni – zone funcționale formate din regiuni grupate în jurul unor obiective sau probleme de dezvoltare comune și care au caracteristici și condiții geografice comune – un mod eficient de a face față provocărilor viitoarei politici de coeziune?

8.4.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE

destinat Comisiei pentru dezvoltare regională

Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și rolul macroregiunilor în viitoarea politică de coeziune
(2009/2230(INI))

Raportor: Adam Bielan

SUGESTII

Comisia pentru afaceri externe recomandă Comisiei pentru dezvoltare regională, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. își exprimă convingerea că Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și planurile de acțiune aferente, propuse de către Comisie vor avea mai mult succes dacă va exista o cooperare constructivă și echilibrată cu partenerii externi din regiune, inclusiv cu Rusia, Norvegia, Belarus, și cu organismele interguvernamentale și neguvernamentale;
2. reiterează concluziile Consiliului din 28 septembrie 2009⁵, prin care acesta a adoptat Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice și în care remarcă faptul că aceasta este o strategie internă a UE, aspectele sale externe urmând să fie abordate în cadrul Dimensiunii nordice, așa cum se preciza și în rezoluția inițială a Parlamentului European din noiembrie 2006; subliniază, în acest context, importanța unei cooperări sectoriale strânse cu Norvegia, Belarus și mai ales Rusia, singura țară nemembră a UE care are acces direct la Marea Baltică, în special în domeniul infrastructurilor, al securității transportului maritim, al gestionării apelor, al calității și al eutrofizării, însă subliniază faptul că aceasta nu ar trebui să conducă la crearea niciunei structuri birocratice suplimentare; ia act, în special, de situația enclavei Kaliningrad Oblast, care este înconjurată de state membre ale UE; subliniază necesitatea de a stimula dezvoltarea economică și socială în această regiune, ca punct de pornire sau ca regiune pilot pentru strângerea relațiilor UE - Rusia, cu implicarea ONG-urilor, a instituțiilor educaționale și culturale și a autorităților locale și regionale;

⁵ Documentul 13744/09.

3. consideră că noul acord de parteneriat și cooperare cu Rusia ar trebui să țină seama de cooperarea din regiunea Mării Baltice; salută eforturile Comisiei și ale statelor membre din regiune în direcția cooperării cu Rusia în numeroase domenii, precum conexiunile de transport, turismul, problemele transfrontaliere în materie de sănătate, protecția mediului și adaptarea la schimbările climatice, mediul, controlul vamal și al frontierelor și, mai ales, chestiunile legate de energie; consideră că spațiile comune UE-Rusia vor furniza un cadru valoros în această privință și invită Rusia să-și asume un rol egal în această cooperare; subliniază faptul că progresele realizate de Rusia în privința statului de drept vor contribui în foarte mare măsură la aprofundarea relațiilor UE - Rusia;
4. subliniază importanța regiunii pentru securitatea energetică a Europei și solicită dezvoltarea unor proiecte UE care să vizeze îmbunătățirea legăturilor în sectorul energetic între statele membre din regiune;
5. subliniază necesitatea de a reduce dependența regiunii de energia furnizată de Rusia; salută declarația Comisiei Europene privind necesitatea creșterii numărului de interconexiuni între statele membre din regiune și a diversificării rezervelor de energie; solicită, în această privință, să se acorde un sprijin mai mare pentru crearea unor terminale de GNL;
6. solicită respectarea cu strictețe a exigențelor de protecția a mediului în cadrul implementării Proiectului „Nord Stream”; solicită Comisiei să informeze Parlamentul European, în spiritul rezoluției acestuia din 8 iulie 2008⁶, cu privire la conformitatea cu dreptul internațional din domeniul mediului a evaluărilor impactului asupra mediului la nivel național al conductelor de gaz a căror construcție este preconizată în Marea Baltică;
7. este extrem de preocupat de manevrele militare comune recente ale Belarusului și Rusiei, al căror scop declarat este, printre altele, apărarea gazoductului Nord Stream; își exprimă opoziția fermă față de utilizarea proiectului Nord Stream ca scuză pentru o prezență militară întărită a Rusiei în Marea Baltică;
8. salută alocarea sumei de 20 milioane EUR în bugetul UE pe 2010 pentru regiunea Mării Baltice; remarcă faptul că aceasta se adaugă altor fonduri, precum fondurile structurale, și, ca parte a Instrumentului european de vecinătate și parteneriat, poate fi folosită doar pentru acțiuni externe, ceea ce înseamnă, concret, pentru cooperarea cu Rusia și Belarus; solicită mutarea viitoarelor fonduri alocate Strategiei Mării Baltice la capitolul 1 al bugetului UE, astfel încât acestea să poată fi utilizate de coordonatori și partenerii principali ai Strategiei Mării Baltice, în special în contextul realizării obiectivelor de sustenabilitate, și solicită luarea în considerare a posibilității găsirii unor resurse financiare suplimentare, în special prin Banca Europeană de Investiții;
9. constată impactul deosebit al crizei financiare și economice globale asupra tuturor țărilor din regiune, în special asupra țărilor baltice; invită toate părțile interesate să nu-și slăbească angajamentul față de Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice din cauza crizei;
10. regretă, cu toate acestea, faptul că fondurile alocate Strategiei Mării Baltice nu au fost încă

⁶ JO C 294 E, 03.12.2009, p. 3.

deblocate de către Comisie; reamintește de acea Comisiei importanța deblocării acestor fonduri și a utilizării lor în conformitate cu cerințele formulate de Parlamentul European;

11. accentuează caracterul sensibil al regiunii datorită poziției sale strategice; subliniază că îmbunătățirea relațiilor cu partenerii externi din regiunea Mării Baltice va fi în avantajul întregii Uniuni Europene;
12. este convins că succesul oricărei politici UE precum Strategia Mării Baltice va fi măsurat din punctul de vedere al rezultatelor practice, care trebuie să fie vizibile și palpabile pentru cetățeni, și, ținând cont de seriozitatea problemelor legate de mediu, a celor legate de infrastructură și a altor provocări cu care se confruntă regiunea Mării Baltice, este esențială o mai mare implicare a unei societăți civile organizate ;
13. reafirmă, în acest sens, faptul că, pentru a crește eficiența proiectelor transfrontaliere, Rusia ar trebui să transpună fără întârziere în legislația națională bunele practici internaționale în materie de transparență și responsabilitate publică și să ratifice Convenția de la Espoo privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontalier.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	8.4.2010
Rezultatul votului final	+: 42 -: 0 0: 10
Membri titulari prezenți la votul final	Gabriele Albertini, Elmar Brok, Mário David, Marietta Giannakou, Anna Ibrisagic, Jelko Kacin, Ioannis Kasoulides, Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Maria Eleni Koppa, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Krzysztof Lisek, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Kyriakos Mavronikolas, Francisco José Millán Mon, Alexander Mirsky, Andreas Mölzer, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Bernd Posselt, Cristian Dan Preda, Jacek Saryusz-Wolski, Werner Schulz, Adrian Severin, Marek Siwiec, Ernst Strasser, Hannes Swoboda, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin
Membri supleanți prezenți la votul final	Laima Liucija Andrikiienė, Elena Băsescu, Adam Bielan, Diogo Feio, Elisabeth Jeggle, Metin Kazak, Evgeni Kirilov, Norbert Neuser, Tomasz Piotr Poręba, Vittorio Prodi, Marietje Schaake, György Schöpflin, Traian Ungureanu
Membri supleanți [articolul 187 alineatul (2)] prezenți la votul final	Marije Cornelissen, Franziska Keller, Marek Henryk Migalski, Michail Tremopoulos

7.4.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU MEDIU, SĂNĂȚATE PUBLICĂ ȘI SIGURANȚĂ ALIMENTARĂ

destinat Comisiei pentru dezvoltare regională

referitor la Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și rolul macroregiunilor în cadrul viitoarei politici de coeziune (2009/2230(INI))

Raportoare pentru aviz: Anna Rosbach

SUGESTII

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară recomandă Comisiei pentru dezvoltare regională, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază nevoia ca UE și mai ales statele membre din regiunea Mării Baltice să abordeze de urgență gravele probleme de mediu care afectează regiunea, cele mai importante dintre acestea fiind eutrofizarea, impactul substanțelor periculoase depuse pe fundul mării și amenințările pentru biodiversitatea acvatică, având în vedere în special populațiile de pești pe cale de dispariție; reamintește faptul că Marea Baltică este una dintre cele mai poluate regiuni marine din lume;
2. subliniază necesitatea de a identifica cantitatea și amplasarea gazelor militare toxice aruncate în mare în timpul celui de-al doilea război mondial, de a întocmi planuri pentru eliminarea acestora și de a evalua riscurile diferitelor proiecte care vizează fundul Mării Baltice;
3. subliniază necesitatea de a introduce o metodă comună pentru toate statele membre de a întocmi un inventar al surselor de poluare și un plan pentru eliminarea treptată a acestora;
4. salută includerea dezvoltării ecologice durabile ca pilon central în Strategia UE pentru regiunea Mării Baltice și în planul de acțiune aferent;
5. consideră, totuși, că, în pofida accentului pus de strategie pe mediul marin, proiectele întreprinse în cadrul planului de acțiune ar trebui să abordeze și să stabilească în mod adecvat ordinea priorităților în problemele de mediu care afectează zonele interioare ale regiunii; solicită, prin urmare, protejarea și sprijinirea comunităților costiere vechi de secole, angajate în activități maritime tradiționale, precum și respectarea peisajului litoral și a frumuseților naturale prin metode precum introducerea de planuri sustenabile de sistematizare a terenurilor și prevenirea exploatării excesive în scopuri turistice;
6. constată că la baza eutrofizării Mării Baltice se află în mare parte cantitățile de substanțe nutritive provenite din agricultură; de aceea, insistă ca, în cadrul planului de acțiune, Comisia și statele membre să introducă măsuri care să nu se limiteze la normele prevăzute în prezent de politica agricolă comună (PAC), în special în scopul reducerii cantității de substanțe nutritive;
7. consideră că unul dintre cele mai serioase obstacole în calea realizării obiectivelor Strategiei Mării Baltice este lipsa armonizării acesteia cu alte domenii de politică ale UE, precum PAC, care exacerbează eutrofizarea, și politica comună în domeniul pescuitului (PCP), care nu este sustenabilă din punct de vedere ecologic; consideră că reformarea PAC și PCP trebuie realizată într-un mod care să contribuie la realizarea obiectivului sustenabilității ecologice a regiunii Mării Baltice;
8. subliniază că proiectul de construire a gazoductului Nord Stream este, în prezent, cel mai semnificativ din punct de vedere strategic din regiune, cu consecințe considerabile asupra mediului; regretă, astfel, că strategia și planul de acțiune menționate mai sus nu se referă în mod specific la construirea gazoductului Nord Stream și la alte proiecte similare și la

consecințele acestora asupra mediului;

9. subliniază necesitatea unei colaborări strânse între țările din regiunea Mării Baltice, în conformitate cu Convenția de la Espoo, Convenția de la Helsinki și liniile directoare ale Comisiei Helsinki (HELCOM), în legătură cu proiectele care pot avea un impact radical asupra calității mediului în regiune;
10. invită, deci, Comisia și statele membre să ia urgent măsuri, în conformitate cu poziția Parlamentului, enunțată în rezoluția sa din 8 iulie 2008 privind impactul asupra mediului al conductei de gaze prevăzute a fi construită în Marea Baltică, care urmează să lege Rusia de Germania⁷, pentru a se asigura că proiectele întreprinse în cadrul planului de acțiune evaluează corect și atenuează efectele negative asupra mediului rezultate din proiectul gazoductului; consideră, de asemenea, că însuși proiectul Nord Stream trebuie să asigure finanțarea măsurilor necesare pentru a se garanta că mediul Mării Baltice nu are de suferit în urma construirii gazoductului; solicită, în același timp, ca pe viitor să se evite proiectele inutile prin faptul că pot fi derulate pe uscat;
11. consideră că ar trebui introdusă cât mai curând cu putință, la nivelul Uniunii, o interdicție asupra fosfaților din detergenți; ia act de faptul că o astfel de măsură ar putea aduce avantaje ecologice evidente Mării Baltice și altor regiuni;
12. subliniază că astfel de aspecte privind mediul trebuie analizate în profunzime și incluse în orice abordare sau strategie similare, aplicate și dezvoltate în viitor în alte macroregiuni din UE - precum cea a Dunării, a Alpilor sau a Mediteranei;
13. invită Comisia să asigure cooperarea și coordonarea eficientă cu HELCOM și cu statele membre din regiunea Mării Baltice, pentru a garanta delimitarea clară a sarcinilor și a responsabilităților în ceea ce privește punerea în aplicare a Planului de acțiune pentru Marea Baltică a HELCOM din 2007, a Strategiei UE și a planului de acțiune menționate mai sus, asigurând astfel o strategie generală eficientă la nivelul regiunii.
14. consideră că ar trebui să se acorde prioritate Cooperării în regiunea Mării Baltice și că aceasta ar trebui să aibă loc la cel mai înalt nivel politic (șefi de stat și de guvern), deoarece este esențială pentru impulsivitatea cooperării între statele riverane la Marea Baltică și pentru a garanta realizarea ambițiilor politice; își exprimă dorința de a se organiza reuniuni periodice între șefii de stat și de guvern din regiunea Mării Baltice care să încerce să realizeze aceste obiective;
15. salută crearea unei linii bugetare separate pentru Strategia pentru Marea Baltică în bugetul UE; salută, totodată, alocarea a 20 de milioane EUR pentru Strategie din bugetul pe 2010; solicită, totuși, o finanțare pe termen lung a Strategiei în cadrul bugetului UE pentru a finanța măsurile care nu sunt acoperite de fondurile structurale;
16. constată că până în prezent implementarea Strategiei pentru Marea Baltică a fost foarte lentă; consideră că creditele alocate din bugetul UE pe 2010 ar putea fi utilizate pentru a îmbunătăți implementarea; de aceea, regretă că aceste credite nu au fost încă plătite și reamintește Comisiei importanța alocării acestor bani cât mai curând posibil pentru

⁷ JO C 294E, 3.12.2009, p. 3.

scopuri care respectă obiectivele prevăzute de Strategia pentru Marea Baltică;

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	7.4.2010
Rezultatul votului final	+: 54 -: 0 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	János Áder, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Milan Cabrnoch, Martin Callanan, Nessa Childers, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Jill Evans, Elisabetta Gardini, Julie Girling, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Dan Jørgensen, Christa Kläß, Jo Leinen, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Bogusław Sonik, Catherine Soullie, Salvatore Tatarella, Anja Weisgerber, Glenis Willmott, Sabine Wils
Membri supleanți prezenți la votul final	Bill Newton Dunn, Justas Vincas Paleckis, Alojz Peterle, Bart Staes, Michail Tremopoulos, Thomas Ulmer, Marita Ulvskog

24.3.2010

AVIZ AL COMISIEI PENTRU TRANSPORT ȘI TURISM

destinat Comisiei pentru dezvoltare regională

referitor la Strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice și rolul macroregiunilor în cadrul viitoarei politici de coeziune (2009/2230(INI))

Raportor pentru aviz: Werner Kuhn

SUGESTII

Comisia pentru transport și turism recomandă Comisiei pentru dezvoltare regională, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. consideră că îmbunătățirea conexiunilor, în ceea ce privește toate mijloacele de transport, aduce o contribuție esențială la dezvoltarea unei economii mai puternice și mai coerente în regiunea Mării Baltice;
2. consideră că este de dorit angajarea tuturor statelor de coastă pentru a promova o zonă de transport eficientă și interoperabilă la nivel paneuropean care utilizează și îmbunătățește infrastructura existentă, în special în ceea ce privește transportul feroviar, maritim și pe căi navigabile interioare și mijloacele de transport durabile;
3. subliniază situația specifică a statelor baltice, care sunt în prezent, într-o mare măsură, izolate de rețeaua europeană de transport și consideră că această strategie ar trebui, printre altele, să contribuie la abordarea lipsei unei infrastructuri și unei accesibilități adecvate, precum și a interoperabilității scăzute între diferite rețele de transport naționale, ca urmare a sistemelor tehnice diferite și a obstacolelor de natură administrativă, în vederea dezvoltării un sistem complet de transport multimodal în regiunea Mării Baltice;
4. subliniază importanța integrării regiunii Mării Baltice într-o mai mare măsură în axele prioritare ale TEN-T, în special în ceea ce privește autostrăzile maritime (TEN-T 21), a extinderii axei feroviare între Berlin și coasta Mării Baltice (TEN-T 1), a îmbunătățirii axei feroviare între Berlin și coasta Mării Baltice (TEN-T 1), în combinație cu legătura maritimă dintre Rostock și Danemarca, și a progresului mai rapid în ceea ce privește modernizarea și utilizarea axei Rail Baltica (TEN-T 27); subliniază, de asemenea, necesitatea finalizării interconexiunilor dintre regiunea Mării Baltice și alte regiuni europene prin intermediul coridorului baltic-adriatic;
5. subliniază necesitatea dezvoltării unui sistem de transport transeuropean în regiunea Mării Baltice, prin intermediul căruia să se creeze condiții de creștere a accesibilității și atractivității acestei regiuni și să se asigure legătura dintre regiunea Mării Baltice și rețeaua de transport europeană; consideră că Comisia ar trebui să continue să efectueze revizuirii periodice ale modului de execuție a proiectelor prioritare și să pună la dispoziție mijloacele financiare necesare în vederea implementării mai rapide a acestora;
6. subliniază faptul că unul dintre obiectivele comune ale Politicii portuare europene este să facă porturile maritime europene mai competitive, întrucât acestea se confruntă adesea cu o concurență neloială din partea porturilor non-europene, precum și cu măsuri discriminatorii adoptate pe piețele regionale relevante de către țările învecinate ale UE, și evidențiază, în această privință, situația porturilor de la Marea Baltică;
7. subliniază că este important să se extindă capacitatea de transport a regiunii Mării Baltice către est, în special pentru a promova interoperabilitatea transporturilor, mai ales pentru căile ferate, și pentru a accelera tranzitul mărfurilor la frontierele Uniunii Europene;
8. consideră că ar trebui să se acorde prioritate în special conexiunilor între porturi și

teritoriile interioare, inclusiv prin intermediul căilor navigabile interioare, pentru a se asigura că întreaga regiune poate beneficia de dezvoltarea transportului maritim de mărfuri;

9. subliniază, în această privință, necesitatea unei coordonări transfrontaliere eficiente și a unei cooperări între transportul feroviar, porturile maritime, porturile interioare, terminalele căilor navigabile interioare și logistică în vederea dezvoltării unui sistem mai durabil de transport intermodal;
10. subliniază importanța transportului maritim pe distanță scurtă în Marea Baltică și contribuția acestuia la o rețea de transport eficientă și ecologică; subliniază faptul că trebuie asigurată competitivitatea legăturilor de transport maritim pe distanță scurtă cu scopul de a asigura o utilizare eficientă a căilor maritime; consideră, prin urmare, că este necesar ca Comisia să prezinte Parlamentului European cât mai rapid posibil, însă cel târziu până la sfârșitul anului 2010, o evaluare de impact cu privire la efectele anexei VI la Convenția MARPOL revizuite prin care valorile sulfului din combustibilul maritim se limitează la un prag de 0,1 % cu începere din 2015 în zonele din Marea Nordului și Marea Baltică, unde se monitorizează emisiile de sulf;
11. subliniază faptul că, și în această regiune, transportul trebuie efectuat într-un mod mai ecologic prin aplicarea unor standarde mai stricte în ceea ce privește nivelurile locale și globale ale emisiilor produse de nave, îmbunătățind, în același timp, calitatea motoarelor navelor și calitatea combustibilului folosit de acestea;
12. salută includerea în planul de acțiune al Comisiei a obiectivului de a transforma regiunea Mării Baltice într-un model în ceea ce privește navigarea ecologică și într-un lider mondial în materie de siguranță și securitate maritimă; consideră că aceste obiective sunt esențiale pentru menținerea și dezvoltarea potențialului turistic al regiunii;
13. recunoaște nevoia de măsuri specifice în sprijinul acestui obiectiv, printre care folosirea adecvată a piloților navali sau a navigatorilor cu experiență dovedită pentru strâmtorile și porturile cele mai dificile și stabilirea unor sisteme solide de finanțare pentru cercetare și dezvoltare cu privire la operarea durabilă a navelor;
14. recunoaște specificitatea situației geografice a regiunii Mării Baltice, care permite crearea de legături cu statele membre ale UE și cu statele învecinate ale acesteia și subliniază importanța turismului pentru economia regională și posibilitățile de extindere; salută declarația adoptată în cadrul celui de-al doilea forum privind turismul în regiunea Mării Baltice, care face referire la activitățile de promovare comune, la eforturile de a găsi noi piețe internaționale și la dezvoltarea infrastructurii;
15. subliniază oportunitatea unică de a avea un turism durabil oferit de atractivitatea orașelor hanseatice din regiunea Mării Baltice; sprijină, în plus, promovarea turismului transfrontalier pe bicicletă, creând astfel efecte reciproc avantajoase pentru mediu și pentru întreprinderile mici și mijlocii;
16. consideră că turismul sporturilor acvatice, turismul de wellness și turismul curativ, patrimoniul cultural și peisajele, între altele, oferă un mare potențial de dezvoltare a profilului regiunii ca destinație turistică; subliniază, prin urmare, necesitatea protejării

zonelor de coastă naturale, a peisajelor și a patrimoniului cultural drept resursă pentru asigurarea unei economii durabile în regiunea Mării Baltice în viitor;

17. consideră că îmbunătățirile privind conexiunile de transport și eliminarea blocajelor sunt de o importanță egală și ia act de faptul că dificultățile transfrontaliere la punctele de control de la granița de est a UE cu Federația Rusă, care duc la formarea de cozi lungi de camioane și constituie o amenințare pentru mediu, armonia socială, siguranța traficului și a conducătorilor auto, ar putea fi rezolvate prin intermediul acestei strategii în vederea asigurării unui bun flux al mărfurilor în regiunea Mării Baltice;

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	23.3.2010
Rezultatul votului final	+: 36 -: 1 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Magdalena Alvarez, Inés Ayala Sender, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Michael Cramer, Christine De Veyrac, Saïd El Khadraoui, Ismail Ertug, Carlo Fidanza, Knut Fleckenstein, Jacqueline Foster, Mathieu Grosch, Georgios Koumoutsakos, Werner Kuhn, Marian-Jean Marinescu, Gesine Meissner, Hella Ranner, Vilja Savisaar, Olga Sehnalová, Brian Simpson, Dirk Sterckx, Silvia-Adriana Țicău, Georgios Toussas, Giommara Uggias, Thomas Ulmer, Peter van Dalen, Dominique Vlasto, Artur Zasada, Roberts Zīle
Membri supleanți prezenți la votul final	Zigmantas Balčytis, Philip Bradbourn, Isabelle Durant, Tanja Fajon, Ádám Kósa, Dominique Riquet, Laurence J.A.J. Stassen, Sabine Wils, Janusz Władysław Zemke

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	3.6.2010
Rezultatul votului final	+ : 43 - : 1 0 : 0
Membri titulari prezenți la votul final	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Sophie Auconie, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Victor Boștinăru, John Bufton, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Francesco De Angelis, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Danuta Maria Hübner, Ian Hudghton, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Lambert van Nistelrooij, Franz Obermayr, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller
Membri supleanți prezenți la votul final	Bairbre de Brún, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Peter Simon, László Surján, Sabine Verheyen